

Lipsa de unitate a românilor de pretutindeni

Ca o pecingine s-a întins peste destinul țării, peste prezentul și viitorul României, lipsa de unitate a românilor de pretutindeni, inclusiv și mai ales a unor români care au trăit și trăiesc în România. De ce această ură față de mama-țară? De ce atîta ură față de poporul român, care a suferit într-o jumătate de veac cît alte popoare nici într-o mie de ani? De ce român

un învingător care, mai apoi, a fost omorît de propria-i conștiință.

Și ca Iuda se uită mulți români la țara lor, arătînd-o străinătății cu degetul, s-o cunoască și s-o recunoască și să-i întorcă spatele. Asta în cel mai bun caz. Și cît de mîndri sînt acești români de gesturile lor, de rupearea de ritm pe care au provocat-o în ce privește aprecierea înaintării noastre întru democrație și libertate? Și cum se miră străinii și românii din străinătate de patrioții români plecați în turnee internaționale, pe banii și în folosul nu știm cui, să defăimeze România, s-o pună la zid, s-o vadă tilhărită la drumul mare! Nu credem că în Europa să existe un popor mai dezbinat ca al nostru. Și, uite-așa, trec luni și trec ani, iar lumea ne vede, prin ochii compatrioților noștri, mai răi decît sîntem. Dacă nici revoluția care ne-a scos din jugul dictaturii comuniste n-a reușit să ne unească, ce forță trebuie, oare, îndreptată asupra noastră pentru a realiza imperioasa necesitate a unității românilor de pretutindeni, ce forță trebuie să ne facă să înțelegem că sîntem frați și frații se ajută între ei? Greu de răspuns... Oricum, faptul trebuie să ne dea de gîndit. Și cu cît acest lucru se întîmplă mai repede, cu atît mai bine. Altminteri, vom ajunge ca, într-o bună zi, toți să ne arătăm cu degetul unul pe altul, spre hazul și distracția Europei.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

cu român nu se pot privi în ochi, frățește? Răspunsurile pe care le putem primi la aceste întrebări, și nu numai la ele, sînt evazive, fără temeluri serioase, nesincere și, ascultîndu-le, îți dai seama că ura, dușmănia, înclinarea și alte rele asemenea lor nu sînt decît reguli ale unui joc politic care urmărește „tronul” puterii.

Căci, cum altfel pot fi explicate atitudinile unor români, plecați în „turnee” peste hotare, care-i roagă pe străini să se îndepărteze de România, de poporul român, să nu plece nici ochii nici urechile la necazurile și nevoile noastre? Și susțin asemenea lucruri cu mîna pe inimă, cu nonșalanță, convinși fiind că pot contribui la totala distrugere a acestei țări, a poporului căruia îi aparțin. Cum se poate împăca blasfemia, injurătura, cu dragostea de neam și de țară? În nici un fel, susținem noi! Iuda și-a numărat arginții unul cîte unul rînjind ca

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 391

Vineri,

7 iunie

1991

4 pagini,

3 lei

TRIBUNA SPORTURILOR nr. 66

Nr. 66 al săptămînalului nostru TRIBUNA SPORTURILOR apare luni, 10 iunie a.c. Patru pagini dense cu articole din ● fotbal (div. A și B) ● handbal (C.S.M. Independența Cedonia — în luptă pentru promovare) ● Campionatul județean de fotbal ● Tenis ● FC Inter (tineret) în „țara lalelelor” ● Din sportul internațional — Maradona — fiul lui ... Freud. ● O nouă stea în Europa — Savicevici ● În jurul balonului rotund ● Clasamente ● Foto ● Programul săptămînal TV.

O gazetă pentru tineri și vîrstnici, indiferent de convingerile lor politice, de naționalitate, religie și sex!

In sfîrșit au venit oamenii de la Minolta, care au adus cu ei, pentru o expoziție 3 fotocopiatoare, un telefax și o imprimantă laser. Expoziția va mai fi deschisă doar astăzi între orele 9—13 în holul Casei de Cultură a Sindicatelor Sibiu

Foto: Andrei BUTA

Oaspeți străini despre România

„Noi trebuie să ajutăm economic municipiul Sibiu”

1. D-l Leopold Guggenberger, primarul orașului Klagenfurt, din Austria, a fost zilele acestea oaspetele municipiului Sibiu. Domnia sa a condus o delegație de specialiști care și-au propus să acorde agenților economici din sectorul de industrie alimentară un sprijin direct în modernizarea și restructurarea economică a acestora. Au fost vizitate mai multe unități, stabilindu-se modalități concrete de cooperare cu firme similare din Klagenfurt.

Vizita delegației austriece a mai vizat, de asemenea, stringerea relațiilor de prietenie dintre cele două localități înfrățite și mai buna cunoaștere reciprocă.

În ultima zi a vizitei, domnul L. Guggenberger a avut amabilitatea de a ne expune opiniile sale legate de diverse aspecte ale vieții economico-sociale a României și, în speță, ale județului nostru.

— **Domnule primar, cu ce gânduri ați revenit la Sibiu?**
— Noi am încheiat, încă de anul trecut, din martie, o relație de prietenie între orașele noastre și am avut o preocupare permanentă în

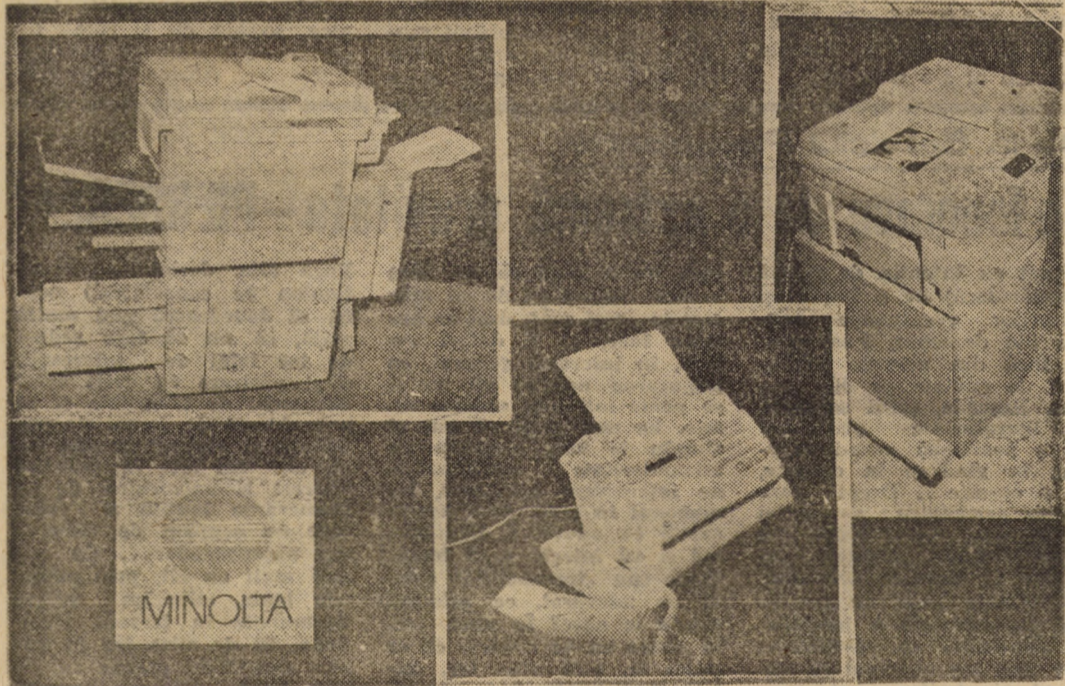
a aduna ajutoare pentru a le aduce în România pentru că știam că aici sînt necesare. Pentru noi, România este o țară europeană și, înainte de toate, Sibiu este un oraș autentic european. Gîndurile noastre sînt să-i ajutăm pe oamenii din Sibiu și din România, să-i îndrumăm pe drumul spre Europa. În acest sens, au existat mai multe acțiuni. De altfel, noi am fost vizitați nu numai de dl. Motea (fostul primar) ci și de dl. prim-preot W. Rehner. Ei au putut să se informeze asupra situației din orașul nostru și am avut contacte foarte strînse și cu un grup de copii sibieni, iar două fete din Sibiu urmează cursurile unei școli agricole. Aceste școli se ocupă de turism și agricultură. Noi considerăm că după absolvirea școlii, cele două tinere vor putea aplica aici cunoștințele acumulate. Dar dincolo de acestea, părerea noastră este că noi trebuie să ajutăm orașul Sibiu din punct de vedere economic.

(Continuare în pag. a III-a)

A consemnat
Dumitru MANIȚIU

DIN SUMAR:

Expozițiile de știință, tehnică și bresle ● Un fenomen de o extremă gravitate — Pierderea! ● Ceea ce nu știu încă românii ● Unde vom ajunge? ● Programul TV pentru zilele de vineri, sîmbătă, duminică ● Publicitate

MINOLTA

Opoziția a cerut alegeri anticipate. Acum le dorește guvernul

Pentru neinițiați (nu doar oamenii străzii, ci și parlamentari), fulgerul a venit din senin. Abia revenit de la Bruxelles, unde a coprezidat prima ședință a Comisiei Mixte România-C.E.E., dl. Dîjmărescu a exprimat dorința Guvernului de a se organiza, în toamnă, alegeri legislative. Ministrul Economiei și Finanțelor s-a folosit pentru a face acest anunț cu totul neașteptat de obișnuita conferință săptămînală de presă a Guvernului, la care s-a alăturat, marți, purtătorul de cuvînt al executivului, Bogdan Baltazar.

Dl. Dîjmărescu prezentase săptămîna trecută instanțelor europene cererea oficială a șefului său ierarhic, premierul Roman, de a se trece la

negocieri exploratorii pentru aderarea României, cu statut de asociat, la piața comună, demers primit cu răceală de cercurile comunitare. Revenit în țară, a prezentat dorința Guvernului ca impusă de considerente de politică externă: integrarea în structurile europene este condiționată de schimbări nu numai economice, ci și politice.

Riposta a venit promptă, de data aceasta, așa cum era de așteptat. Abia refăcut după operație, octogenarul președinte al Senatului a prezidat miercuri, în prima sa apariție publică după convalescența ședința Constituantei.

(continuare în pag. a III-a)

OBSERVATOR

Incident tragic sau eroare... voită? (X)

— Așadar, domnule Dinulescu, iată-mă răspunzînd invitației făcute de dv. de-a sta de vorbă pe marginea incidentului petrecut în 22 decembrie 1989, în fața U.M. 01606, respectiv Școala Militară de Transmisiuni, incident în care ați ocupat locul central... Mai întii, vă rog să vă prezentați cititorilor, inclusiv în ce privește corectitudinea numelui, pentru că, în scrisoarea trimisă redacției ziarului nostru de tîrziu, respectiv Mărginean, apăreați sub numele de Dinulescu Ioana-Constantin...

— Numele corect este DINULESCU IOANA-MARIN, CONSTANTIN fiind prenumele tatălui meu. Totodată, trebuie să menționez că am fost ofițer de contraspionaj la Securitatea județului Sibiu, și nu de contrainformații, cum dintr-o eroare nedo-

rită, desigur, afirma dl. Constantin Andrei în interviul ce vi l-a acordat cu privire la respectivul incident...

— Am consemnat. Eu zic că, vizavi de serialul publicat de ziarul nostru, o discuție cu dv. era inevitabilă din trei motive principale. Mai întii, pentru că relatarea dv. poate să confirme sau să infirme ceea ce au susținut ceilalți interlocutori privitor la respectivul incident. Apoi, cele declarate de dv. contribuie, sperăm, la informarea cit mai exactă a cititorilor, a opiniei publice sibiene asupra împrejurărilor în care s-a consumat acel tragic incident. În al treilea rînd, într-un fel, dv. ați fost una din cauzele care au stat la baza nașterii, declanșării și producerii aceluia incident... Mi-ar place să cred că veți fi de acord cu mine din convingere, nu din politețe...

— Da, categoric; din respect pentru adevăr și pentru opinia publică sibiană, trebuia făcută cunoscută și opinia mea, cu atît mai mult cu cît în acel incredibil incident și-au pierdut viața doi tineri, alți trei fiind grav răniți... Se poate spune — nu-i așa? — că, într-un fel, acești oameni nevinovați au murit salvîndu-mă pe mine... Am fost zguduit cînd am auzit, mult mai tîrziu, că au fost împușcați, pur și simplu, fără nici o noimă! Știți bine că nu pot fi găsite cuvinte pentru a-ți manifesta incomensurabila recunoștință pentru cei care, salvîndu-ți viața, și-au dat-o pe a lor... Și nu numai cuvinte...

(Continuare în pag. a IV-a)

A consemnat

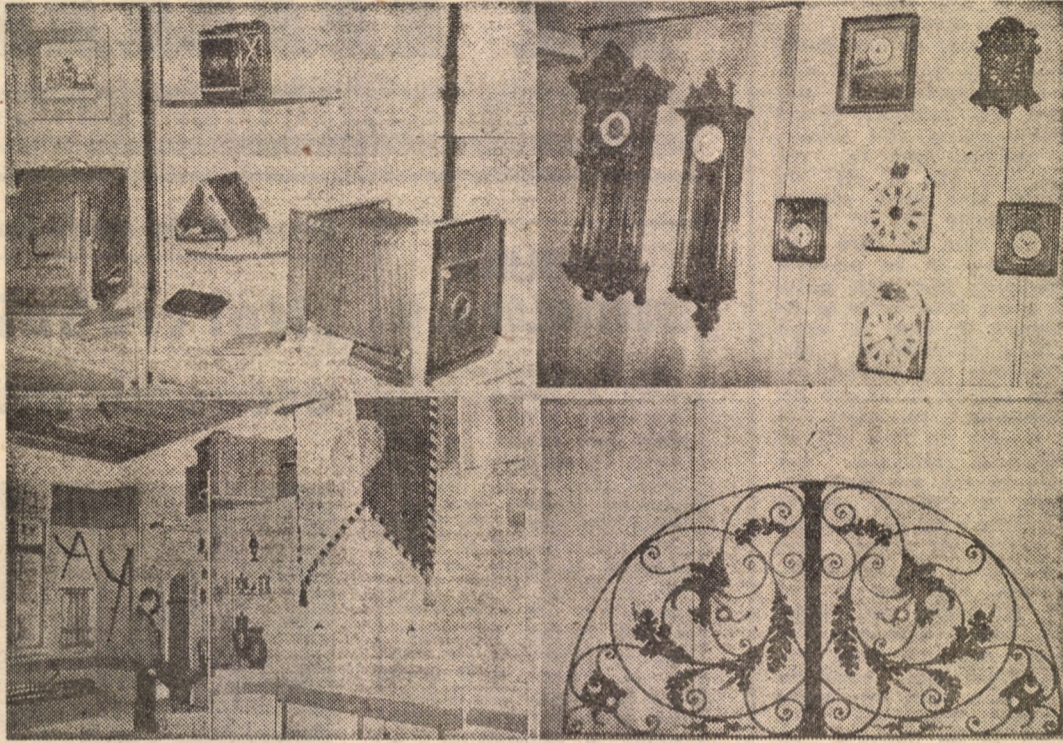
Lucian JIMAN

Muzeul Brukenthal — renumit prin colecțiile sale de artă — intră într-o nouă fază, prin introducerea în circuitul expozițional de la Primăria veche, eșalonat, a patrimoniului medieval (arme și armuri, bresle, știință și tehnică, argintărie, numismatică, textile, sticlărie și altele). După succesul dobândit cu arme și armuri, la 14 iunie a.c. va avea loc vernisajul expozițiilor de știință și tehnică și bresle, în cadrul cărora vor fi etalate numeroase unicate ale patrimoniului cultural național.

Sectorul științei și tehnicii se află structurat astfel: orologii (de turn și interior), optică, acustică și instrumente de măsură medievale folosite înainte de introducerea sistemului metric. În expoziție prezentăm o sferă, cu diametrul de 65 cm, de la primul ceas astronomic din țară, ce funcționa la 1784. Angherafele erau proiectate în așa fel încât această sferă se învârtă o dată în 28 de zile, înfățișând fazele Lunii. Dintre unicate face parte și orologiul de turn din Marpod, de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, ce impresionează prin originalitatea mecanismului. Foarte instructive sînt instrumentele as-

În curînd la Sibiu un eveniment muzeistic de referință:

Expozițiile: știință, tehnică și bresle

tronomice și de măsură, globurile cerești, precum și o parte a aparatului atelierului fotografic Fischer, care în ansamblul lor demonstrează nivelul științei și tehnicii la un moment dat.

În continuare, în două săli mari, prezentăm expoziția de bresle, prima de acest gen din România. De altminteri Sibiu a fost un vestit centru meșteșugăresc, figurînd printre cele mai renumite din Transilvania, iar la mijlocul secolului al XVIII-lea activau în oraș circa 40 de bresle.

În depozitele Muzeului Brukenthal se păstrează cea mai mare colecție de bresle din România (aproximativ 3500 de piese), iar pe circuitul expozițional sînt expuse cele mai reprezentative exemplare. Expoziția de bresle impresionează prin nivelul artistic, majoritatea produselor (ceramică, orfevrărie, fenerie, mobilier etc.) înscrinduse, fără rezerve, în domeniul artei decorative. Între exponate se reliefează o ușă din secolul al XVI-lea, o adevărată operă de artă, precum și lada de bani a baronului Brukenthal, fondatorul muzeului ce-i poartă numele.

dr. Mihai SOFRONIE
Foto: Andrei BUTA

În atenția celor care își vor stabili domiciliul în altă țară

De la Oficiul de Pensii din D.M.P.S. a județului Sibiu, prin domnul Nicolae Vintilă, șeful acestui oficiu, aflăm că, în ce-i privește pe cei care își vor stabili domiciliul în altă țară, s-au făcut următoarele precizări: „Carnetul de muncă aflat la dosarul de pensie se eliberează la cererea titularului sau a unui membru de familie, cu excepția celor care s-au pensionat din afara muncii. În aceste cazuri, nu se mai eliberează adeverința solicitată prin Ministerul Muncii. Cei care și-au ridicat carnetul de muncă la pensionare, la plecare nu mai sînt obligați să-l depună la ghișeuul oficiului de pensii, însă la primirea adeverinței pentru plecare se va face mențiunea pe cerearea respectivă că are carnetul de muncă asupra sa. În ce-i privește pe cei deja stabiliți în străinătate, aceștia pot ridica de la Oficiul de pensii carnetul de muncă pe bază de pașaport sau acesta poate fi eliberat unui membru al familiei“.

Aflăm de la ASOCIAȚIA UMANITAS

Asociația aduce la cunoștință că în numele membrilor săi, a donat suma de 10000 lei pentru construirea centrului de recuperare Neuro-psiho-motorie a orfanilor și handicapaților din București.

Totodată comunicăm că Asociația dispune de o pereche de cirje 3/4 pe care dorește să le ofere unei persoane handicapate.

Facem apel la oamenii de suflet, la societățile particulare și instituții să ne sprijine material pentru îndeplinirea obiectivelor propuse în sprijinul copiilor handicapați, al orfanilor și bătrînilor. În acest scop este deschis contul nr. 45.11.09.39 @E.C. Sibiu.

Informații suplimentare la tel. 22961, orele 8-12 sau tel. 18104, orele 10-13.

În obiectiv — alcoolismul

În drumurile mele intîlnesc tot mai mulți oameni în stare de ebrietate. Personal cunosc persoane ajunse dependente de alcool care la beție nu-și mai pot stăpîni nervii, devin agresivi și sînt în stare de fapte foarte grave. Cunosco oameni deznădăduiți că nu știu cum să procedeze pentru a-și salva membri ai familiei, prieteni, frați etc. căzuți în patima beției. Fenomenul infracțional este în creștere. Șomajul va îngroșa rîndul băutorilor și al infractorilor potențiali. Băutura va fi tot

mai scumpă, banii tot mai puțini. Pentru băutura se va fura și se va ticăloși. Este amenințat mai ales tineretul.

Vă rog respectuos să luați legătura cu oamenii de specialitate (medici, psihologi) și cu ajutorul lor să faceți un serial despre fenomen, cu sfaturi practice pentru preveniri și recuperare.

ing. I. IONESCU

N.R. Într-adevăr, alcoolismul devine (sau este?) o problemă socială gravă. Vom căuta să o luăm în discuție așa cum ni s-a solicitat.

Locuitorii cartierului Ștrand vor avea și parc dar și biserică

Acesta a fost rezultatul lungilor discuții purtate „la masa verde”, între reprezentanții Prefecturii, Primăriei, arhitecții județului și ai orașului cu delegația Mitropoliei însoțită de un număr mare de credincioși ai cartierului Ștrand. Noua biserică la care tinjește parohia nou constituită o să fie materializată foarte curînd spre bucuria credincioșilor din acest cartier. Temerea lor vizavi de construirea bisericii se pare că nu era îndreptățită căci nici Prefectura, dar nici Primăria nu s-au împotrivit realizării unui asemenea edificiu, fapt ce dovedea că prac-

tico creștinii nu aveau cunoștință de cele șapte variante de amplasare. Discuțiile purtate pe marginea planșelor de sistematizare au reliefat necesitatea unor studii de amplasare coroborate cu studiile de detalii de arhitectură și de sistematizare a zonei. Dezamorsarea acestor nemulțumiri, realizată prin convocarea factorilor implicați la solicitarea domnului prefect Nicolae Nan, demonstrat că se pot găsi cele mai bune soluții pentru a satisface atât necesități tehnice, sociale, cit și cele de practicare a culturii ortodoxe. Adrian POPESCU

Consfătuire națională

Între 7 și 8 iunie 1991, la Casa de Cultură a Sindicatelor, sala „Studio”, începînd cu ora 9, va avea loc cea de a XIV-a Consfătuire națională de neuro-psihiatrie infantilă.

Tematica consfătuirii va aborda probleme de sistematică și diagnostic în afecțiunile neurologice și psihice ale copilului și adultului, tematică la care își aduc contribuția invitați de seamă: prof. Viorel Ghiran din Cluj-Napoca, prof. Ștefan Milea din București și prof. Asigian Berdy din Tg. Mureș. Organizatorii consfătuirii: dr. Valeria Ene, dr. Adriana Dănilian și dr. Cornelia Acaru au anunțat sponsorizarea conferinței de către S.R.L. Cabinetul stomatologic Octavian Oprean și „Flaro” Sibiu.

(A.P.)

Ajutor refuzat

La apelul Televiziunii, doamna Carmen Duramani din Sibiu, Aleea Frații Buzzești nr. 11, a încercat să depună o sumă de bani în contul 45.10.7.8.82 B.N. destinat ajutorării handicapaților. Spre surprinderea și totală uimire a doamnei, unitatea C.E.C. de pe Bulevardul Mihai Viteazul și Oficiul poștal din cadrul complexului comercial Cedonia n-au vrut să-i primească suma. Iată cum generozitatea și omenia se pot lovi de zidul insensibilității sau comodității birocratice. Oare omenia nu poate fi trecută pe statele de plată? (i.o.n.)

De la Serviciul Pașapoarte:

Un fenomen de o extremă gravitate — PIERDEREA!

Sosit cu intenția de rutină (gazetărească) de a împărtăși cititorilor eventualele noutăți din domeniu, l-am simțit încă din primele schimburi de cuvinte pe dl. mar. Ioan Hașegan, șeful serviciului, literalmente preocupat de o problemă care-i revenea, în gînd și în cuvinte, ca o obsesie... Drept care cedăm prioritatea suprafeței tipografice: „La început am intrînd în limitele firescului, determinate logic de creșterea exponențială a înzestrării populației cu pașapoarte. Dar cînd am observat că numărul pierderilor crește, crește lună de lună, cînd se înmulțesc sesizările din partea diverselor organe, cînd o seamă de zvonuri circulă în această arie de interes, ei bine, atunci te vezi obligat să întorci lucrurile pe toate fețele”. „Despre care circumstanțe este vorba concret?”

„Diverse unități de poliție T.F. ne semnaleză, în ultima vreme, dese reclamații ale călătorilor din trenuri exprese privind furturi de pașapoarte. Același lucru ni se reclamă pentru cei care, cu trenuri sau cu automobile se apropie de granița română dinspre Ungaria și Iugoslavia. Unii cetățeni români au fost nevoiți să se prezinte la ambasadele noastre pentru a li se elibera o adeverință cu care să poată reintra în țară, după ce au fost lăsați fără pașapoarte. Prin furt. Ce interese se ascund în spatele acestor furturi? Ne-au ajuns la urechi și vorbe privind „cumpărarea” de la posesorii legali a documentelor, dar nici un cetățean nu a venit să ne dea vreun detaliu cit de cit concret în acest sens, deși ar putea-o face, ar fi datori s-o facă, în interesul general, cu asigurarea noastră că nu li se poate întîmpla absolut nimic, ba mai mult că pur și simplu le vom respecta cu scrupulozitate anonimatul: ne interesează problema, fenomenul în sine, dacă acesta există sau adevărat. Din nou, mă și vă întreb: dacă tentativele sau „tranzacțiile” există cu adevărat, ce interese ascunde la naș? În plus, cei în cauză nu se gîndesc că ar putea fi, fără vina lor, antrenai și implicați în afaceri și evenimente puțin spus necurate, criminale chiar...”

„Vi se semnaleză și alte circumstanțe ale fenomenului?” „Da. Înainte de a detalia aș remarca faptul că situațiile descrise mai sus se referă în marea majoritate la romi. Avem și cazuri cînd ni se reclamă furtul pașaportului în... piață, în Piața Cibin, ca și cum mergi să cumperi zarzavaturi purtînd asupra-ți pașaportul... Avem și situații cînd ni se cere preschimbarea pașaportului deși, aparent, nu există nici un motiv, căci documentul este în stare bună, mai are spații libere pentru vize etc. etc. Abia dacă te uiți mai atent vezi un înscris al autorităților germane, să zicem, privind faptul că cetățeanul respectiv devine indozirabil acolo... și, probabil, vrea cu tot dinadînsul să înfrîngă acea opreliste. Naivitate, căci acel înscris se află cu siguranță și într-o bancă de date. Așa că inutil ni se cere un alt pașaport. Una

lingă alta, dorim să-i atenționăm pe concetățenii noștri să dovedească mai multă grijă, să nu se lase seduși de tot felul de interese, să-și păstreze cu grijă acest document de identitate și ca o problemă de demnitate națională și respect pentru țară, dar mai ales în propriul interes! Nemaivorbind de aglomerarea inutilă a celor care ne ocupăm de eliberarea pașapoartelor... Cu atît mai mult cu cit, prin măsurile luate, eliberăm aceste documente în termen legal (max. 20 de zile), iar în cazuri deosebite, practic în câteva zile”. „Alte probleme?” „Ar mai fi paradoxul că după ce sîntem realmente preasați de cerere, unii și nu puțini, „uită” să-și mai ridice documentele care pur și simplu ne aglomerază spațiile, incurcîndu-ne activitatea cotidiană. Avem pașapoarte neridicate cu mii, din... 1990, ca să nu mai spun de cele din acest an. Cu totul de neînțeles. Nu mai vorbesc de comportamentul, fără dubii stresant și chiar jignitor, al unor solicitanți, la ghișee. Trebuie să-i învățăm pe concetățenii noștri, indiferent de etnie, că „faptul de a nu fi în regulă” față de cerințele legii nu poate fi „sters” ori atenuat de atitudine necivilizată ofensiv-ofensatoare a celor în cauză. Legea este una și ne privește pe toți. Altfel nu avem dreptul să pretindem să trăim într-un stat de drept!” „Dragi concetățeni, vă rugăm să luați aminte. În întregul dv., al nostru, al tuturor, al progresului nostru social” Victor DOMSA

Vineri, 7 iunie
10,00 A
10,10 H
zilei. 10,20
tistic
12,00 Ora
că. 13,00 O
lingă noi. I
vertisment
țional. 14,00
lități. 14,10
corale. 14,3
și grădina.
cumentar
15,30 Tra
to. 15,40 I
sitaria. 16,4
pentru toți
Emisiunea
germană. 1
tatul
18,30 Cînte
mele. 18,45
peliculei.
sene anima
ghy Mous
Actualități.
Telesport.
ta par
21,10 Film
„Destinul
Howard”
5). 22,10
„E”. 22,40
șlagărelor.
Gaudeamus
Actualități.
Tele-top. 0
fan.

Sîmbătă,
9,00 Mic
TV. 10,00
tăți. 10,10
rirea plan
Feriți-vă
ruși. 11,30
ligiilor. 12,
muzică. 13
nimentele
ale săptăm
Itinerarii
din Româ
Actualități.
Telesub. 1
la feminin
plu a turn
ternational
Roland Ga
Mapamond.
nul din tr
Melodii
19,15 Tele
dia. 20,00
tăți. 20,35
na sportiv
Film artis
miliarde f
sor”. 22,35
detelor. 23,
lități. 23,
serial „Ja
sanul” (ep
0,30 Vide

Duminică,
8,00 Vie
lui. 9,00 M
jun TV. I
tualități.
versul cop
Serial arti
tru copii,
fără bătrî
Finala „Cu
niei” la
masculin.
mină din
13,00 Via
14,00 Un
poarta
14,30
14,40 Vide
16,00 Fina
lină de s
Turneului
țional de
land Garr
Convorbiri
nică. 19,10
rial „Da
sodul 30).
tualități.
artistic „
și pară”.
minica
22,40 Mae
trului
23,40 Actu

Oaspeți străini despre România

(urmăre din pag. 1)

mic, să-l ajutăm pe drumul către economia de piață. In acest sens, pe domnul Herbert Müller, care este un vechi prieten de-al meu și care are o vastă experiență în domeniul industriei alimentare, l-am rugat să se informeze în aceste domenii pentru a putea da răspuns la unele întrebări, să ne ajute ca împreună să ajutăm orașul Sibiu.

— Ați vizitat mai multe întreprinderi sibiene de industrie alimentară. Ce impresie v-au făcut?

— Într-adevăr, am vizitat câteva întreprinderi. Impresia noastră este că mai sînt probleme, dar acestea s-ar putea adapta foarte bine standardelor economice europene. Vom mai vizita încă două. Deci, cum spuneam, am văzut Fabrica de bere, „Victoria” și Industria cărnii (Fabrica de conserve). Fiecare dintre acestea au probleme specifice. D-l Müller, în calitate de expert, vă va putea da mai multe informații. Eu sînt primar și, deși am de multe ori de a face cu astfel de lucruri, nu pot avea experiența dînsului. Am convenit ca doi angajați ai Fabricii de bere din Sibiu să vină la Klagenfurt, unde

avem o fabrică foarte modernă. Acolo, la fața locului, ei vor putea vedea problemele tehnice, economice și se pot informa. Pentru că așa spunea un învățat, mai bine să vezi o singură dată un lucru decît să citești sau să ți se spună de 100 de ori despre el. Acesta este motivul pentru care noi venim să vedem. Și poate vom putea facilita unele investiții străine aici, în Sibiu. De altfel, noi vom contacta Camera de Comerț și Industrie și vom încerca să înlesnim unele relații.

— Domnule Guggenberger, cum vi se pare astăzi România?

— Ce m-a impresionat în mod deosebit, pentru că eu am văzut România în primele luni după revoluție (martie 1990, apoi în iulie 1990; soția mea a fost singură în octombrie), a fost domeniul social. Mă bucur că de la prima mea vizită în Sibiu se vede că multe lucruri se dezvoltă în sens pozitiv.

— Sintem bucuroși să faceți o astfel de constatare!

— Cu domnul Motea, fostul primar, am fost prieteni buni, am stabilit contacte apropiate. Mă bucur că și urmașul lui, dl. Trif, este un om hotărît, dintr-o bucată. Constat că după revoluție

drumul pe care ați pornit și îl urmați și acum este bun. Desigur, îl voi invita pe dl. primar Trif și pe ceilalți colaboratori ai săi la Klagenfurt și sper ca fragedele răsaduri pe care le-am sădit acum să crească, noi fiind mult interesați în turism și alte domenii. Noi avem o zonă turistică puternică și știm că un turism solid, sănătos este foarte important pentru economia unei țări.

Am convingerea că datorită patrimoniului cultural pe care îl deține Sibiu, va putea deveni un centru turistic dacă acesta este îngrijit. O problemă rămîne totuși: distanța mare față de Austria (o zi de mers cu mașina). Dacă veți reuși să cazați oamenii în hoteluri frumoase, să le oferiți mici excursii în împrejurimi, atunci ei își vor putea petrece o vacanță odihnitoare la Sibiu. Deși acestea sînt lucruri de viitor, eu sînt convins că premisele există. Deși nu am prea avut mult timp, ne-am dat seama că ceva s-a schimbat după revoluție, cred că s-a schimbat dispoziția oamenilor, pentru că atunci nu știa nimeni cum va fi. În discuțiile cu domniile de la Primărie și de la Prefectură n-am mai simțit nici o rețineră, ci doar speranța de a surmonta greutățile. Cred că activitatea concentrată pe care am desfășurat-o în aceste zile va duce la rezultate bune. (Va urma)

Opoziția a cerut alegeri anticipate. Acum le dorește Guvernul

(urmăre din pag. 1)

Campion al luptei pentru demnitatea legiuitorului dl. Birlădeanu s-a arătat vexat că ia cunoștință despre o propunere atât de importantă dintr-un interviu intimplător, difuzat de televiziune (care relua extrase din amintita conferință de presă). Relațiile Parlamentului, ca depozitar al suveranității naționale, sînt raporturile legislativului cu primul ministru, a spus domnia sa, vorbind cu titlu personal, la încheierea ședinței. În alocuțiunea sa, l-a invitat pe dl. Roman să-și prezinte argumentele în forul legislativ, eventual să-l convingă de necesitatea alegerilor anticipate.

Nu este, desigur, o simplă răbufnire de orgoliu juvenil la venerabilul președinte. Parlamentul a mai fost astfel șantajat de executiv cu presiuni externe. De pildă atunci cînd premierul a atras atenția asupra scadenței înaintării rapoartelor comisiilor parlamentare de anchetare a evenimentelor de la Tîrgu Mureș (19-20 martie 1990) și București (13-15 iunie anul trecut) la Consiliul European în vederea obținerii statutului de invitat special la forul parlamentar (aproape) paneuropean. Atunci, Guvernul a avut dreptate. Acum, nu se știe încă, oricum arma a mai fost folosită. Nu e sigur că va aduce și acum victoria.

Tot conform așteptărilor dl. Birlădeanu, acuzat de opoziție că ar fi conservator a primit sprijinul grupării parlamentare „20 mai” ai cărei membri s-au retras din gruparea fesenistă, pentru că frontul a trădat consideră ei, platforma politică ce l-a adus o confortabilă majoritate la alegeri. Un comunicat al grupului taxa gestul Guvernului drept o nouă imixtiune a executivului în treburile legislativului, o încercare de anexa Parlamentul la F.S.N.

Tot în seara zilei de miercuri, președintele se întâlnea cu membrii biroului

executiv al colegiului director al Frontului Salvării Naționale, în frunte cu liderul național, Petre Roman și președintele executiv, Ion Aurel Stoica, care i-au prezentat domnului Iliescu studiul negocierilor purtate, din partea F.S.N., de senatorul de Iași, domnul Solcan, iar din partea partidelor de opoziție, în general, la nivel de vicepreședinți, cu privire la posibilitatea asocierii acestora la responsabilitatea guvernării.

Aceste negocieri au fost inițiate, mai bine zis sugerate, de președinte ca urmare a întâlnirii pe care a avut-o la 6 mai, la scurtă vreme după mult criticată remaniere guvernamentală, cu liderii partidelor care au aderat la convenția pentru democrație.

În declarațiile făcute presei, după această întrevedere, președintele și premierul au admis că există posibilitatea de a se organiza alegeri în toamnă, cu motivații aproape identice. Principalii demnitari ai țării au opinat că legea fundamentală a țării poate fi definitivată pînă în vară, astfel încît alegerile să aibă loc pe baza Constituției.

O altă personalitate, cel puțin la fel de autorizată să se pronunțe, domnul Birlădeanu, unul dintre copreședinții Constituantei, este de părere contrară. Organizarea de alegeri în toamnă presupune, consideră domnia sa dizolvarea Constituantei.

Ceea ce, trebuie să admitem, ar însemna o adevărată bulversare a vieții noastre politice, luarea în discuție a legii fundamentale de către o nouă Constituantă, ai cărei membri ar fi și mai puțin familiarizați decît actualii parlamentari cu asemenea probleme dificile.

Alte personalități au exprimat opinii care se situează în spectrul larg dintre aceste două păreri divergente. Dar, despre aceasta, în numărul nostru de mîine.

Așa arăta, în urmă cu 2 zile, drumul de la Podu Olt la Turnu Roșu, dar vremea s-a arătat și mai bună astfel încît apele Oltului au început să scadă

Foto: Andrei BUTA

Unde vom ajunge?

Poliția T.F. din Sibiu a avut de furcă, din nou, cu spărgătorii de vagoane. Și, culmea, hoții sînt eferiști, angajați ai Stației sibiene. Astfel, Constantin Giupană (23 ani), manevrant în Stația C.F.R. Sibiu Călători, a pătruns într-un vagon de marfă, a rupt sigiliile a două containere și s-a încărcat cu 17 saci de iută și 5 cuverturi în valoare totală de 3.270 lei. Dar, cînd să plece cu ele, a fost prins. Va da socoteală sub acuzația de tentativă de furt.

Mai iuți de picior au fost Nicolae Grigore (24 ani), manevrant în Stația C.F.R. Sibiu Triaj, și amicul său Ioan Stanciu (22 ani), muncitor necalificat la întreprinderea „7 Noiembrie”, dar nu intrat încă să nu fie... ajunși. În 2 mai a.c., N.G. pleacă mai repede de la serviciu, se

duce acasă și, împreună cu I.S. și Gheorghe Chițoiu (portar la I.P.A.S.), își serbează ziua de naștere. Băutura, glume, planuri de viitor... Între altele, N.G. le spune că în triaj se află un transcontainer plin cu ciorapi de la Agnita pentru ICRTI Tg. Mureș. Cui i-a încolțit ideea nu știu. Cert este că pe la 10 seara N.G. și I.S. încăleacă pe biciclete, merg la locul cu pricina, forțează sigiliile și îndeasă în saci ciorapi în valoare de 60.000 lei. În zilele următoare Gh. C. — transformat în vânzător ambulat — i-a vîndut colegilor de la I.P.A.S. Asta pînă în 7 mai cînd cei trei „întreprinzători” au fost prinși, urmînd a fi judecați.

Și, în loc de încheiere, o întrebare: unde vom ajunge dacă și muncitorii au început să fure? (n.i.d.).

Să salvăm Ateneul!

Amenințat cu prăbușirea, Ateneul român — simbol al spiritualității românești — ce domină de peste 100 de ani centrul capitalei, are nevoie de ajutorul nostru. Afectată de cutremurele din 1977, 1986 și 1990 clădirea necesită serioase lucrări de consolidare a căror valoare se ridică la câteva milioane de lei. În a-

cest sens a fost inițiat un program de subvenție publică. Persoanele fizice, instituțiile și firmele care doresc să doneze orice sumă pentru consolidarea Ateneului pot depune banii respectivi în contul 45.11.04.2700 — C.E.G., Filiala Sector 5 București, prin mandat postal.

INVITAȚIE

P.N.L.-at., organizația județeană Sibiu invită pe cei interesați sîmbătă, 8. iunie 1991, ora 11, la Casa de Cultură a Sindicatelor, sala 5, la o întâlnire cu domniile deputați arh. Dinu Patriciu și ing. Călin Radu Tericeanu care vor prezenta tema: „Alternativa economică P.N.L.-at. ca unică soluție viabilă de tranziție spre o economie de piață”.

Ceea ce nu știu încă românii...

3. Pentru că țineam să aflăm ce rol concret joacă un tehnician într-un asemenea mecanism eficient, interlocutorul recunoaște că responsabilitatea lui nu este ușoară, ci de multe ori chiar delicată, el făcînd legătura dintre producătorii agricoli, care inen-

țent au adesea probleme și rețeaua de comercianți pentru care produsele sînt sortate pe 4 categorii calitative, pe care meticolos le prezintă: „extra”-produsele fără cusur; „1 A” — calitatea normală a pieței; „1 B” — cu unele defecte și „2” — cu defecte mari. Așadar, discutăm cu responsabilul calității produselor finite, devenit mediator între cele două categorii de salariați ai întreprinderii, adică producătorii care sînt proprietari, posedînd acțiuni ca părți sociale, și comercianții, care se implică în acest flux beneficiind de banii proprii pentru achiziționare. Cu gîndul la viitoarele inițiative agricole și industriale ale României, discutăm de cerințele unui sistem economic bine temeinicit pe principiul eficienței, avînd ca reper ora de muncă a muncitorului francez, variînd, ca retribuție, între 150 și 600 franci. Salariul minim în Franța este de 5.000 franci lunar, înfînt nici o menajeră nu poate fi angajată în casă cu retribuție sub acest bar, căci imediat ar interveni sindicatul.

„Ale cui sînt acum pămînturile în România, ale statului, sau ale particularilor? — ne întreabă primarul Jeanpeau preocupat să stabilească edificiorul stadionului în care

se află reforma agrară din țara noastră.

Mereu surprînsi, asistăm la spectacolul campestru al vacilor, al căror consum pe pajîști — și, ce pajîști!!! — reglat prin celulă fotoelectrică asigură o aliniere ce ne hilarizează. Bineînțeles că mulsul se va face și el tot electric. Uimirile nu conțineau.

Vestea cuprinderii în program a unei vizite, în zona din vecinătatea orașului Nantes, la o fabrică de ambalare produse proaspete și foarte proaspete ne provoacă nedumerire la început. Parcurgeam prin hale a traseului de 10.000 m² de congelatoare pentru mezeluri, lactate și legume (producția este de 150.000 tone, bazată pe computerizare) ne-a ajutat să argumentăm imaginea, astfel completată, a unui mecanism economic fluent. „Totul este — ne explică inginerul care ne ghida — ca produsele să nu fie stocate”. Pentru că vizita avea loc la o oră a dimineții, halele erau libere, ea de la ora 14, în trei ceasuri să se facă umplerea lor prin colectare de la producători. Apoi, printr-o promptă activitate de ambalare, pînă pe înserate produsele aveau să pornească direct spre magazine. În aceeași zi! Toată activitatea fabricii este dirijată de un centru de informatică, ordinatorul asigurînd ritmul extraordinar de desfășurare și reducerea la minim a personalului angajat.

Călătoria ansamblului DUMBRAVA SIBIULUI și a profesorilor, membri ai LIGII DE COOPERARE CUL-

TURALĂ ȘI ȘTIINȚIFICA ROMANIA-FRANȚA, de la o frontieră la alta a bătrînului nostru continent și-a dovedit fertilitatea nu numai în plan cultural, impunînd în festivalul PRINTemps ST. YO SANS FRONTIERES cel mai aplaudat spectacol, ci și într-un altul mai tainic, dar nu mai puțin important, amintindu-mi de atenționarea unui iluminist transilvan din vechime — „cel întălept va întăleghi”. Oricît m-am ferit de entuziasmi exagerate, întrebarea mea irepresabilă: „De ce cartiere întregi de vile în orașele franceze, ca și în localitățile Germaniei, de altfel, par niște machete mărite, lăsîndu-mi impresia că n-au fost stropite nici de prima ploaie?” se confrunta în amintirea mea cu concluzia profesorului francez, călător pe meleagurile transilvane: „Da, România este o țară în paragină. Are hoteluri triste, întunecate și umede, șosele desfundate, dar oamenii sînt ospitalieri și minunați. La familia de țărani harnici care ne-a găzduit în drum spre Cîrțișoara vrem să mai poposim și data viitoare”.

Aflați la o nouă răspîntie a timpului, va trebui să apreciem cu toată responsabilitatea locul României, țara lui Enescu și Brăncuși, a lui Iorga și Coandă în complexele ierarhii ale Europei. Și gîndul se convertește în întrebarea plină de neliniște: „Oare știm cu adevărat pe care drum pornim ca să ne asigurăm locul cuvenit în „Casa” civilizației moderne?”

Anca Bița SARGHIE

Fabrica de bere Sadu — o citadelă a nimănui?!

Poarta Fabricii de bere Sadu era zăvorâtă. În jurul ei „mişunau” câțiva indivizi. De ce?! Cine să știe, pentru că în ghereta portarului nu era nimeni. Am încercat să mă fac auzită de unul dintre muncitorii care traversa, în halat alb, curtea. După încă câteva minute de așteptare, se apropie cineva de poartă și-mi șoptește că „sefii” sînt ocupați... Apare portarul și pot, în sfîrșit, pătrunde în „citadelă nimănui”.

Solicite o întrevedere cu directorul. N-avem, mi se spune. Cu contabilul șef. N-avem! Cu consilierul juridic... Nu e... Mă uit la ceas. Ora 10,35. Birourile sînt aproape goale. Reușesc să găsesc doi lideri de sindicat și pe ingenera șefă. Le explic că m-a adus la ei o sesizare, că am nevoie de sprijin în efectuarea documentării. Discutăm întâi cu câțiva muncitori. Întunecați și opăriți de indignare. Cum merge treaba? — îi întreb. Cum să meargă... Așa cum merge într-o unitate în care nimeni nu știe cum să se adreseze și cui... Ce se întâmplă, de fapt, la Sadu... e o poveste întregă! O poveste nu tocmai... „ortodoxă”.

După revoluție fabrica s-a împărțit în două ateliere separate. Toată lumea aștepta să fie aleasă, la Sadu, o nouă conducere, distinctă de cea de la Sibiu.

În 17 ianuarie anul curent, a venit la Sadu un împuternicit al statului, de la C.I.A., și a prezentat oamenilor numirea în funcția de director al noii societăți comerciale a domnului inginer Cornel Hususan. Domnul director și-a înjghebat la repezeală echipa de conducere.

A angajat (fără concurs) un contabil șef și un consilier juridic. Inginera șefă, doamna Ștefania Barbu, singura preluată din vechea echipă, om al locului, stimată și iubită de muncitori, a adunat oamenii și le-a adus la cunoștință întreaga situație. Și, de aici, încep problemele... Inginerul Roșculeț demisionează din funcția de prim lider sindical. De ce?! Pentru angajările efectuate fără concurs, pentru că directorul, rugat să respecte reglementările în materia încadrării după competență, a făcut crize de autoritate, susținând că nimeni nu-l poate obliga să le respecte. Intrucît consiliul de împuterniciți a fost arbitrar constituit, pentru că atît directorul, cît și contabilul șef și consilierul juridic nu apar în fabrică decît în zilele de plată a salariului, coordonînd activitatea întreprinderii... telefonic. Pentru că salariile au fost negociate lamentabil și arbitrar, neexistînd un contract colectiv de muncă în temeiul căruia să fie apoi încheiate cele individuale (și cele individuale sînt... încheiate!). Pentru că celor 3 memorii, adresate ministerului de către sindicat, nu li s-a răspuns printr-o concluzie scrisă, pentru că domnul ministru Plăcintă s-a simțit jignit de vizita liderilor sindicali și a cerut să fie lăsat în pace, domnia sa fiind... un om în vîrstă (!!!) Pentru că întreprinderea nu are beneficiari pe bază de contract, iar la borhot, livrarea se face pe baza unui grafic. Pentru că berea produsă poate fi luată de oricine prin simpla „indicatie” telefonică a directorului. Pentru că nu sînt contracte de materie primă. Pen-

tru că în ultimele 3 luni nu s-au dat, în fabrică, bătaii pentru producție; doar pentru... posturi. Pentru că, pe contractele individuale de muncă s-a cerut... semnătură în alb. Pentru că reprezentanții Direcției Muncii Sibiu, solicitați a verifica legalitatea încheierii acestor contracte, au fost de părere că... oamenii trebuie să fie mulțumiți că li s-au negociat salariile și așa, de vreme ce sînt mai mari decît cele anterioare.

În cursul lunii aprilie, din lipsă de spațiu, producția a fost oprită timp de 3 zile, printr-o convenție generală. De lucrat, s-a lucrat. S-au efectuat lucrări de întreținere a utilajelor. Dar, pentru că în subsidiar existau toate nemulțumirile sus enumerate, această întrerupere a fost considerată grevă și plata personalului s-a efectuat selectiv. Au fost plătiti doar cei considerați... demni să-și primească salariile.

Cînd directorul a văzut că starea de nemulțumire se accentuează, a început să facă sesizări. A luat în mîni pînă și „arma șantajului”... Sesizate pe rînd au fost ITFS-ul, Direcția Agricolă, Poliția Economică, S.R.I.-ul... Fabrica de bere produce. Produce și livrează. Oameni dăruiți muncii există. Se muncește, dar... șirul nemulțumirilor crește. Oamenii sînt din ce în ce mai întunecați. Scrișnesc... Dacă nu se va reîntoarce ordinea și calmul în întreprindere, cine știe...

Și ar fi păcat. Pentru că berea de Sadu, atît de apreciată de noi toți, este într-adevăr o bere de calitate...

Monica UDREA

Societatea comercială „COMAT Sibiu S.A.”

VINDE LA LICITAȚIE PUBLICĂ, în data de 20 iunie 1991, ora 10, la sediul societății (BJATM) următoarele categorii de utilaje:

- redresoare cu seleniu
- presă hidrolică
- electrocompresoare
- bascule romane semiautomate
- tehnică de calcul etc.

Lista cu mijloacele fixe propuse pentru vânzare poate fi consultată la afișierul societății și la serv. mecanic. (780)

„SITEX DUMBRAVA” S.A. SIBIU

ANGAJEAZĂ:

— 2 paznici cu domiciliul stabil în municipiul Sibiu.

Informații la sediul societății, str. Pădurea Dumbrava, nr. 20, telefon 2 27 50, int. 141, 177. (777)

În atenția întreprinzătorilor particulari!

Centrul de Medicină Preventivă a județului Sibiu, str. George Barițiu nr. 1-3, reaminteste întreprinzătorilor particulari că au obligația să solicite înainte de începerea activității, autorizația sanitară de funcționare pentru obiectivul respectiv, intrucît avizul sanitar nu înlocuiește autorizația sanitară de funcționare.

Funcționarea fără Autorizație Sanitară de Funcționare intră sub incidența Legii sanitare și se sancționează ca atare. (784)

Incident tragic sau eroare...voită? (X)

(urmărire din pag. I)

— Vă înțeleg foarte exact cum, de altfel, nădăjduiesc că veți fi înțeles și de concitadinii noștri... Deci, cum a început „odiseea” dv. în aceea memorabilă zi de 22 decembrie '89?

— La prînz, în jurul orelor 12,30, după ce se deschisese acel foc teribil asupra miliției și securității dinspre U.M. 01512 am hotărît, împreună cu colegul meu Nicolae Dăncilă, să părăsim unitatea... Ne aflam în zona serviciului de pașapoarte unde, potrivit ordinului primit, ne-am depus armamentul și muniția din dotare, ca de altfel și ceilalți lucrători. Văzusem pe geamurile dinspre blocurile de pe str. Gh. Gheorghiu-Dej mai multe grupuri de oameni care, atunci cînd s-a întetit focul, s-au împrăștiat... Eu am profitat de acel moment și-am sărit gardul de prefabricate. Ghinionul meu a fost că mi-am spintecat palma, în sîrma ghimpată ce era pe gard și, în loc să mă opresc pe scara blocului, am ieșit direct în stradă, spre Complexul „Aida”. Colegul nu m-a urmat, pentru că „n-a prins” o pauză în focul ce nu conținea. Aveam să aflu, mai apoi, că el plecase după vreo 10-15 minute, împreună cu mai mulți militieni... M-am dus către hotelul „Continental”. În capul ultimului bloc erau vreo 10-15 oameni. M-au văzut cu mîna plină de sînge și m-au întrebât: „Ce-ai pățit, omule?” Mi-am dat seama că nu mă recunoscuse nimeni,

asa că le-am spus că am fost împușcat... Oamenii, foarte binevoitori, m-au dezinfectat cu alcool (vreau să spun eu rachiou, foarte mulți aveau asupra lor sticle cu rachiou), m-au bandajat cu o batistă... Unul dintre ei m-a întrebat, la un moment dat, cine sînt... Tocmai atunci s-a apropiat de noi băiatul unui coleg de-al meu care, recunoscîndu-mă și întinud o posibilă complicitate a lucrurilor, le-a spus să mă lase-n pace, că-s coleg de-al lui... „Unde?”, a fost întrebare: „La I.P.A.S.” — le-a răspuns apărătorul meu, arătîndu-le legitimația sa... Convîngîndu-se de cele afirmate, oamenii ne-au spus că sîntem liberi să plecăm... Greșeala noastră a fost că ne-am îndepărtat în pași grăbiți, mai mult fugind, speriați fiind de-o eventuală răzgîndire a oamenilor... Cîteva s-au luat după noi... Ne-au prins, cred, către centrala termică... Suspectul fiind eu, m-au percheziționat; n-au găsit arme, dar au găsit legitimația de serviciu... Dacă au văzut că-s securist, au tăbărit pe mine și m-au bătut zdravăn... N-are rost să descriu... Știu că am rămas, o vreme, lat la pămînt... Probabil, atunci „s-a pus la cale” spînzurarea mea, de care pomenește dl. Constantin Andrei... Cînd mi-am mai revenit, mi-amîntesc că, într-adevăr, au adus un lighean cu apă și m-au spălat. Cineva îmi dăduse cu o sticlă de șampanie ori de spu-mos în cap, crăpîndu-l... M-au luat la întrebări...

Le-am spus că sînt ofițer de securitate, că lucrez la contrașpionaj și că n-am făcut nici un rău poporului, căruia i-am apărut interesele, nu pe Ceaușescu, cu care eu n-am avut de-a face...

— Probabil, atunci au înțeles oamenii că-i mai bine să renunțe a vă spînzura, ci să vă predea armatei...

— Așa am gîndit și eu; cred că au „realizat” ce înseamnă contrașpionaj, căci unul a zis: „Ce să facem cu el?” iar către mine: „Dom’le, dacă este așa cum spui, ai curajul să mergem să te predăm armatei la U.M. 01512?” I-am răspuns: „Măi fecior, eu am curaj să merg, dar nu știu dacă tu ai curaj să mergi, pentru că acolo se trage foarte puternic”... Omul s-a gîndit cîteva momente și-a zis: „Atunci, să-l ducem la Transmisiuni”... Am fost de acord. Am plecat, însoțit de vreo 7-8-10 oameni. Pe drum, s-au mai alăturat și alți 5-6. Am luat-o pe str. Hipodromului, și-apoi pe Mirăslău. Cînd am ajuns la intersecția cu str. Gh. Gheorghiu-Dej, din curtea U.M. 01606 un maior aflat în curtea unității ne-a somat să stăm pe loc. Am înțeles, mai apoi, că a fost acel maior Palade...

— Iertați-mă că vă întreb... Maiorul era vizibil? Vreau să zic, se vedea din stradă?

— Da, sigur că se vedea, pentru că gardul unității era din sîrmă-plasă... Bineînțeles că ne-am oprit cu toții. Unul dintre oameni i-a spus ofițerului: „Dom’le, am adus un securist”. A avut loc o

discuție între ei, militarii, că erau mai mulți în curte... Maiorul a zis: „Bine, cinci înși să-l aducă aici”... S-au ales cinci înși și au plecat cu mine către gard...

— Din relatările celorlalți tineri ce v-au însoțit a reieșit că aveau legitimația dv...

— Da, așa-i; mai-o luaseră încă de la prima percheziție cînd, de fapt, mi-au luat tot ce aveam asupra mea: acte, niște stilouri pe care tata mi le-a dat să le fac cadou copiilor mei de Crăciun... Unul dintre băieți — cel din fruntea șirului — avea legitimația mea într-o mină și-o flutura deasupra capului... Am ajuns la punctul de control, unde unul dintre militari — nu-mi amintesc dacă a fost chiar maiorul Palade — a încercat ușa, care era încuiată. A întrebat unde-i cheia? I s-a răspuns că n-aveau cheie. Între timp, au verificat legitimația mea, după care mi s-a spus să sar gardul... M-am gîndit ce să fac... N-aveam de ales... M-am gîndit că poate fi o înscenare... cum că atac unitatea militară, sau mai știu eu ce... Adică, în fracțiunea aia de secundă te poți gîndi și aștepta la orice... Atmosfera era atît de încordată...

Allă șansă n-aveam, așa că am sărit gardul... De-aici, cred eu, devine foarte interesant... Adică, nu se potrivește unele lucruri cu ce spun unii dintre băieții care m-au însoțit... Cel mai clar spune Andrei Constantin. În momentul în care am sărit gardul, probabil la 5-6 metri de poartă am fost luat de doi ofițeri — unul mai tînăr, ofițer inferior, al doilea, nu-mi amintesc cum era; m-au dezbrăcat de haina de blană și de haina de costum,

rămînînd în cămașă și m-au și descălțat... Am fost controlat, bineînțeles, și au văzut că nu am nimic. Apoi, unul mi-a pus țeava unui automat în spate, iar altul mi-a pus pistolul la tîmplă... Așa am fost condus în unitate, în clădirea comandamentului...

— N-ați fost dus la arest?

— Nu, nu încă... M-au dus direct la col. Pumnea, comandantul unității... M-a făcut trădător... Mi-a spus: „Voi, securiștii ați făcut... ați dres... voi sînteți niște trădători... sînteți niște...”. Nu pricepeam nimic! N-am priceput ce se întîmplă... Nu realizasem încă... Nu știam ce să cred... Adică, ne-am dorit cu toții — și aparatul nostru de securitate — să cadă Ceaușescu, ca toată lumea de-altfel, și ajungem să fim făcuți și considerați trădători... N-aș fi crezut că vom fi puși să trăim o așa nedreptate și o așa umilintă...

— La col. Pumnea în birou mai erau și alți ofițeri? Ați încercat să vă explicați, eventual să vă disculpați sau să vă plîngeți de modul cum erați tratat, adică așa, ca trădători?

— Mai erau, desigur, ofițeri în biroul dînsului... Să mă explic? Nu, nu aveam ce să-i explic... De discutat, nici atît... N-aveam de ce... Cît despre cum eram tratat, ce altă șansă aveam, atîta vreme cît am fost făcut direct trădător?! Am rămas acolo circa 5-10 minute. Au venit, apoi, vreo 4-6 soldați, care m-au luat și dus la corpur de gardă, undeva spre gardul ce desparte U.M. 01606 de U.M. 01512... (va urma).